GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 franci.

ANULŬ L.

SĖ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 144 — Vinerĭ, 3 (15) Iulie. — 1887.

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Iulie 1887 st. v., s'a începutŭ **unŭ nou abonamentŭ** pe triluniulŭ Iulie, Augustŭ şi Septemvre la care invitămu pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai foiei nostre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 franci**
„ şése „ **6** „	„ şése „ **20** „
„ unŭ anŭ **12** „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Abonaţilorŭ de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fâşiei sub care au primitŭ diarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămurită şi a arĕta şi posta ultimă.

Braşovŭ, 2 Iulie 1887.

Astădĭ va primì prinţulŭ de Coburg deputaţiunea condusă de preşedintele camerei Toncev, care a fostŭ trimisă de Sobranĭa spre a-i comunica votulŭ naţiunei bulgare şi alŭ învita sĕ vină în ţéră şi sĕ ocupe tronulŭ Bulgariei.

Se crede că prinţulŭ de Coburg, fără de a mai aştepta confirmarea Porţii şi aprobarea puterilorŭ, va călĕtori în Bulgaria, unde este aşteptatŭ cu mare nerăbdare.

Décă se va adeverì acésta, şi o telegramă mai nouă ne asigură, că cei din prejurulŭ prinţului au declaratŭ, că se va adeverì, atuncĭ cestiunea bulgară întră în o nouă fasă şi mai încurcată ca tóte prin carĭ a trecutŭ până acuma.

Diarele rusescĭ dau a se înţelege, că în Petersburgŭ s'a prevĕdutŭ, că prinţulŭ de Coburg nu numai va primì alegerea dér se va şi grăbì a merge în Bulgaria şi a aştepta acolo hotărîrile puterilorŭ. După aceste diare Germania, Austria şi Anglia arŭ fi manevratŭ împreună pentru ca sĕ se dobêndéscă acest resultatŭ; de aceea dau sfatŭ cabinetului din Petersburgŭ ca sĕ se ţină încă reservatŭ şi se continue a observa atitudinea pasivă de până acuma în afacerea bulgară căcĭ, dicŭ ele, nu va trece multŭ şi situaţiunea se va schimba în orientŭ cu totulŭ în favórea Rusiei.

Caracteristicŭ este, că şi foile autorisate germane reeomandă aceeaşĭ atitudine passivă în cestiunea bulgară şi cabinetului germanŭ. Se dice că Germania nicĭ nu va recunósce, dér nicĭ nu va combate alegerea prinţului Coburg.

Intr'aceea bate la ochĭ, că cercurile oficióse berlinese nu vorŭ sĕ fiă declaratŭ prinţulŭ de Coburg ca prinţŭ germanŭ, ci ar vrea sĕ-lŭ pună în inventarulŭ Austriei, deórece se află de faptŭ în serviciulŭ militarŭ austro-ungarŭ. Gazeta oficială de Coburg a fostŭ provocatŭ cérta asupra acestei întrebărĭ, susţiindŭ, că prinţulŭ de Coburg e supusŭ autorităţii ducelui de Coburg şi că prin urmare este prinţŭ germanŭ. Scopulŭ acestei foi a fostŭ sĕ împedece mergerea prinţului în Bulgaria, care nu e pe placulŭ ducelui actualŭ de Coburg.

E uşorŭ de înţelesŭ de ce Germania se feresce de a lua responsabilitatea pentru prinţulŭ de Coburg, pe care ilŭ declară austriacŭ şi de ce continuă politica de „nu sciu n'am vĕdutŭ" faţă cu Bulgaria.

Are principele de Bismark temeiurĭ destulŭ de tarĭ spre a nu o rupe cu Rusia. Mai greu este însĕ a înţelege purtarea Rusiei, care pare a fi decisă sĕ continue şi după acésta politica ei de aşteptare.

In privinţa acésta au dreptate, credemŭ, cei ce reamintescŭ, că în timpulŭ din urmă diplomaţia ruséscă şĭ-a alesŭ ca parolă, de-a rĕmâné pasivă în Orientŭ şi a-şĭ îndrepta tótă atenţiunea spre occidentŭ, unde se va desfăşura mai curêndŭ séu mai târdiu lupta decisivă.

Astădĭ interesele marelorŭ puterĭ suntŭ aşa de încrucişate şi încâlcite unele de altele, încâtŭ abia se mai póte admite probabilitatea unui rĕsboiu isolatŭ, numai între douĕ puterĭ. Tóte puterile se pregătescŭ pentru momentulŭ, când va esploda mina, care pare a fi menită sĕ aprindă totŭ continentulŭ europénŭ. Şi opiniunea generală este adĭ, că acéstă mină se va aprinde mai întêiu pe câmpurile de dincolo de ţĕrmii Rinului, unde s'au datŭ din vechime bătăliile cele mai marĭ şi mai decisive pentru sórtea Europei.

Este vorba de lupta viitóre dintre Francia şi Germania, pe care o aştéptă Rusia spre a mobilisa şi ea în Orientŭ.

Totŭ mai încordate devinŭ pe di ce merge relaţiunile dintre Francesĭ şi Germanĭ şi demonstraţiunile din urmă petrecute în Parisŭ au amărîtŭ în gradŭ aşa de mare spiritele germane încâtŭ organulŭ lui Bismark sfătuiesce pe Germanii din Parisŭ, ca în cursulŭ sĕrbărei naţionale, ce se va sevĕrşi adĭ în Francia, sĕ nicĭ nu se arate pe strade şi sĕ-şĭ închidă prăvăliile.

Rusia şi Germania potŭ fi deocamdată câtŭ de pasive faţă cu alegerea prinţului bulgarŭ şi cu suirea-i pe tronŭ, acésta însĕ nu va puté linişti pe nimenĭ pentru viitorŭ; nimenĭ nu va puté crede că prin acésta se va fi înlăturatŭ periculŭ marelui rĕsboiu, ce se aştéptă.

Merită a fi amintite aicĭ cuvintele ce le-a pronunţatŭ fostulŭ ministru de esterne italianŭ, conte Robilant, în senatŭ, cu ocasiunea discusiunei asupra creditului pentru espediţiunea din Africa, cu privire la seriositatea situaţiunei de faţă:

„Putemŭ crede" — dise Robilant — că pentru momentŭ nu ne stă înainte periculŭ unui rĕsboiu europeanŭ, eu am însĕ multe temeiurĭ şi încă cele mai bune, ca *se nu fimŭ cu încredere nemărginită în acéstă credinţă*. De cumva va trebui sĕ bubue încă odată în Europa tunulŭ, atuncĭ nu e permisŭ sĕ fimŭ angajaţĭ în altă parte."

Plecarea prinţului Rudolfŭ din Cernăuţĭ.

In 9 Iulie dimineţa prinţulŭ de corónă Rudolfŭ a plecatŭ din Cernăuţĭ fiindŭ de faţă Metropolitulŭ Morariu Andrievicĭ, vicarulŭ generalŭ arhimandritulŭ Ciupercovicĭ cu membrii consistoriului, comandantulŭ ţĕrii, comandantulŭ staţiunei, comitetulŭ ţĕrii cu căpitanulŭ ţĕrii br. Wassilko, consiliulŭ comunalŭ, exministrulŭ Petrino cu câţĭva boerĭ, reuniunea română de cântărĭ „Armonia", care întêmpină pe prinţulŭ de corónă cu strigăte de „sĕ trăiască", şi alte notabilităţĭ ale oraşului. Când prinţulŭ de corónă se suì în vagonŭ, isbucniră strigăte de »sĕ trăiască", care luaseră unŭ caracterŭ demonstrativŭ — precum scriu corespondenţii foilorŭ din Viena şi Pesta — der care fură năbuşite de strigătele Nemţilorŭ ce se aflau imprejurulŭ şi în apropierea prinţului de coronă. Trenulŭ pornì er musica cânta imnulŭ austriacŭ.

Katcoff şi România.

„Moskovskije Viedomosti" se ocupă într'unŭ articulŭ de starea lucrurilorŭ în Orientŭ şi constată că popórele balcanice, după ce câtva timpŭ au fostŭ atrase de curentulŭ antirusŭ, acum au începutŭ a'şĭ întórce privirea éraşĭ spre Rusia. Articululŭ se ocupă apoi în trécĕtŭ de Serbia, de Bulgaria şi de Grecia, şi se opresce la România, despre care dice:

Cu deosebire remarcabilă şi importantă pentru totŭ Orientulŭ creştinŭ este mişcarea actuală din România.

Starea lucrurilorŭ in România trebue sĕ atragă în mare mĕsură atenţiunea Ruşilorŭ. Suntŭ treidecĭ de anĭ de când diplomaţia rusécă a datŭ uitărei pe Moldova şi Valachia, atâtŭ de strînsŭ legate cu noi şi înrudite spiritualmente cu Rusia.

Vechii prietenĭ ai Rusiei, ómenii de pe la 1830 din Bucurescĭ şi Iaşĭ încetulŭ cu încetulŭ au muritŭ. Noua generaţiune, care părăsită de Rusia şĭ-a făcutŭ educaţiunea în Francia şi Germania, s'a înstrăinatŭ cu totulŭ de Rusia, n'a mai cunoscut'o, séu amăgită de doctrinele cosmopolite şi de intrigile politicei de jafŭ din străinătate, a fostŭ condusă de prejudiţii faţă cu Rusia. Nicĭ nu putea fi altfelŭ: diplomaţia nóstră n'a făcutŭ nimicŭ pentru mănţinerea vechilorŭ legăturĭ şi simpatiilorŭ istorice ale poporului românŭ pentru Rusia. Tradiţiunile lui Petru celŭ Mare, ale Caterinei II, ale lui Nicolae I au fostŭ uitate. S'au uitatŭ şi înţeleptele cuvinte ale lui Rodofinikin: „In orientŭ, agenţii noştri trebuescŭ acreditaţĭ nu atâtŭ pe lângă curţĭ, ci pe lângă popóre«. Diplomaţii noştri au credutŭ că şĭ-au făcutŭ datoria décă au schimbatŭ câteva complesenţe convenţionale cu miniştrii şi au asistatŭ la banchetele dela curte.

Der nu s'au stinsŭ încă cu totulŭ adevĕraţii patrioţĭ din România cea unită cu noi prin credinţă. Firele, care legă pe poporulŭ românŭ cu Rusia, nu s'au ruptŭ încă cu totulŭ şi fundamentulŭ esistenţei sale nu s'a surpatŭ. Şi aicĭ mai găsimŭ bărbaţĭ, carĭ suntŭ una cu noi şi carĭ ţinŭ morţişŭ la solidaritatea spirituală cu noi. Primimŭ scirĭ bune din România şi sperămŭ că vomŭ primi şi mai bune, şi mai sperămŭ că pe basa sfinţeniei comune a esistenţei nostre, a bisericei orientale, vomŭ putea intra în relaţiuni mai strînse cu bărbaţii din oposiţiuneá d'acolo.

Demonstraţiunĭ anti-austro-ungare în Belgradŭ.

Din Belgradŭ se telegrafiază, că în nóptea de 11 spre 12 Iulie s'a întêmplatŭ unŭ mare escesŭ la restaurantulŭ Pachenas situatŭ pe Buievardŭ. „Omladiniştii" au făcutŭ o demonstraţiune monstră contra cântăreţilorŭ popularĭ austro-ungarĭ şi contra orchestrei de dame, care dedeau concerte în salonulŭ restaurantului. Peste 200 tinerĭ armaţĭ cu bastóne şi cu „casse tete" (boxurĭ) pĕtrunseră în sală şi impedicară pe comedianĭ şi pe orchestră de a urma representaţia. Câţĭva turburătorĭ au ţinutŭ discursurĭ patriotice şi au insistatŭ asupra necesităţei *unirei tuturorŭ Sêrbilorŭ residenţĭ în acéstă parte şi in cealaltă a Savei, precum şi cei carĭ trăescŭ în cealaltă parte a Dunărei.* Alţĭ tinerĭ ţineau discursurĭ mulţimei şi cereau *expulsarea tuturorŭ străinilorŭ*, carĭ locuescŭ în Serbia. Gendarmeria a intervenitŭ în urmă şi a împrăştiatŭ pe turburătorĭ.

Revederea Regelui şi Reginei Serbiei.

Cu tóte scirile date de diare despre o neînţelegere între Regele şi Regina Serbiei, precum şi despre esistente intenţiunĭ de divorţŭ între părechea regală, revederea acesteia în Belgradŭ a fostŭ fórte cordială. Regina Natalia şi principele moştenitorŭ Alexandru, întorcêndu-se din Rusia, au fostŭ primiţĭ în Belgradŭ de Regele Milanŭ inconjuratŭ de miniştrii, de contele de Henghelmüller, ministrulŭ Austro-Ungariei, de colonelulŭ Dassovicĭ, ataşatŭ militarŭ pe lângă legaţiunea austro-ungară, şi de d. Persiani ministrulŭ Rusiei, de d. Ghica ministrulŭ României. Majestăţile lorŭ s'au salutatŭ fórte cordialŭ. Regele a sărutatŭ de mai multe orĭ fórte căldurosŭ pe augusta sa soţiă, precum şi pe principele moştenitorŭ. Primirea a fostŭ fórte strălucită. Unŭ mare numĕrŭ de demnitarĭ şi de persóne de rangulŭ de susŭ au luatŭ parte şi regina a distinsŭ mai mulţĭ prin alocuţiunĭ fórte amicale. Publiculŭ a salutatŭ pe regina în timpulŭ parcursului cu strigăte entusiaste de „Zivio".

Din afară.

Noulŭ ministerŭ bulgarŭ este constituitŭ sub preşedinţa lui **Stoilov**. Crisa s'a delăturatŭ. Ministrulŭ de esterne este **Nacevicĭ**, ér de interne este Dr. **Strausky**, bine cunoscutŭ de pe timpulŭ revoluţiunei rumeliote.

Bulgarii parŭ a fi siguri că **prinţulŭ de Coburg** va primi învitarea de a merge imediatŭ la Sofia; privirile lorŭ se îndréptă acuma

spre Constantinopolŭ și Petersburg. Despre hotărîrile Sultanului față cu alegerea prințului bulgarŭ nu se scie încă nimicŭ, ér câtŭ pentu Rusia „Novoje Wremja“ îi dă sfatulŭ sĕ lase Bulgaria în sórtea sa, până ce cestiunea orientului se va cóce mai bine; atuncĭ Rusia celŭ puținŭ va fi scutită de a cere dela unii și alții sĕ i facă câte o plăcere.

„Gazeta de Coburg“ susține că prințulŭ Ferdinand de Coburg este unŭ prințŭ germanŭ nu austriacŭ și că șefulŭ casei princiare ducele de Coburg nu i-a datŭ prințului voia sĕ priméscă coróna bulgară.

Caracteristicŭ este, că „Novoje Wremja“ declară alegerea prințului de Coburg ca o manoperă a Austro-Ungariei și a Germaniei. „Turcia ḑice elŭ, se pare că a sciutŭ de acéstă intrigă, tóte au fostŭ pregătite și s'a sciutŭ că prințulŭ de Coburg va primì alegerea“. Numitulŭ ḑiarŭ speră însĕ, că prințulŭ de Coburg va sfecli-o curêndŭ în Bulgaria și atuncĭ Rusia va puté păși pe scenă; până atuncĭ sĕ se pregătéscă de rĕsboiu.

Așa scrie și „Petersburgia Wiedomostti“ că politica expectantă este acuma cea mai favorabilă pentru Rusia și adauge, că până când puterea în Bulgaria se va afla în mâna unorŭ agențĭ austriacĭ și englesĭ nu va puté fi vorbă de o regulare durabilă a crisei bulgare.

SCIRILE ḐILEI.

„Budap. Tageblatt“ scrie: „*Fabrica de mobile* din lemnŭ incovoiatŭ a fraților Hornung a fostŭ mutată din Codlea, cerculŭ Brașovului, *în România* și cu ea au emigratŭ totodată 60 familii de lucrătorĭ la noua fabrică. Dintre industriașĭ anume au emigratŭ în timpulŭ din urmă unŭ mare numĕrŭ din cerculŭ Brașovului și din partea de susŭ a Sĕcuimei în România, și in à cea mai mare parte cu familiile lorŭ. Aceste împrejurărĭ vorŭ îndemna municipiulŭ comitatului Brașovŭ a propune guvernului mĕsurĭ potrivite a restrânge emigrarea.“ — Ce alte mĕsurĭ, decâtŭ incheiarea convenției?

—x—

Batalionulŭ 28 de vênătorĭ staționatŭ în *Făgărașŭ*, compusŭ aprópe esclusivŭ din Românĭ, a serbatŭ la 27 Iunie *aniversarea victoriósei lupte dela Trautenau*.

—x—

„Unirea“ din Bucurescĭ are scirĭ positive că, cu tóte telegramele ce s'au publicatŭ până acum, exportulŭ de cai din Austro-Ungaria *nu este permisŭ*.

—x—

Acelașĭ ḑiarŭ i se comunică, că d. sen torŭ *Eduard Gherghel*, președintele societății anti-israelite din România, a adunatŭ de prin diferite localitățĭ din România, Francia, Germania, Austria, Anglia, Rusia și Polonia mai multe acte importante la cestiunea israelită, pe carĭ le va da publicității.

—x—

In *Ciachi-Gârbĕu* s'a deschisŭ unŭ noŭ oficiu *telegraficŭ* cu serviciu de ḑi mărginitŭ.

—x—

Duminecă diminéța s'a simțitŭ în Aradŭ unŭ cutremurŭ de pământŭ, care a duratŭ mai multe secunde în direcțiunea Timișóra-Aradŭ. In Orczidorf s'a dĕrîmatŭ unŭ coșŭ (urloiu.)

—x—

Scirile despre ivirea *colerei în Sicilia* suntŭ alarmante. Din Catania fuge poporațiunea. In cursŭ de trei ḑile se ivescŭ câte 200 casurĭ, dintre carĭ 70 procente casurĭ de mórte Garnisóna, care e cumplitŭ bântuită, a tăbăritŭ afară din orașŭ în corturĭ. Colera s'a întinsŭ și în Messina și Palermo.

—x—

Br. Hirsch din Parisŭ a trimisŭ *500 000 francĭ în aurŭ pentru incendiații din Botoșanĭ.*

—x—

La *Cucutenĭ,* în România, s'au descoperitŭ mai multe anticitățĭ de mare valóre istorică. Prima impresiune este, că aceste anticitățĭ arŭ data din cea mai vechiă epocă dacică, despre care vorbesce istoria. Unii pretindŭ, că dênsele ar fi mai vechĭ. De notatŭ este, că idolii găsițĭ sémĕnă fórte multŭ cu idolii aflațĭ de Schlemann la desgroparea Troiei. Săpăturile se urmézĕ cu multă băgare de sémă, scrie „Rĕsboiulŭ,“

„*Gazeta Săteanului*“ e numele unei reviste, de cunoscințe necesare, ce apare, în unŭ chipŭ fórte regulatŭ de patru anĭ de ḑile, în R.-Săratŭ (România) sub direcțiunea d-lui C. C. Datculescu și care formézĕ la finea fiăcărui anŭ unŭ frumosŭ volumŭ bunŭ de consultatŭ în mai multe împrejurărĭ. Acéstă revistă vedemŭ cu plăcere, că *se îmbunătățesce din ce în ce,* atâtŭ prin variațiunea materielorŭ ce publică și care emană dela o colaborațiune numerósă și sciutóre, câtŭ și prin ilustrațiunile sale numeróse și artistice. Astfelŭ în anulŭ acesta „Gazeta Sătenului“ dă: 16 pagine de materie bine îngrijită și variată; o copertă; gravurĭ negre cu îmbelșugare lucrate în Parisŭ cu multă acuratețĕ, representândŭ plante agricole și horticole, animale, vederĭ și instrumente industriale și agricole, gravurĭ de cunoscințe utile etc.; gravurĭ colorate în reliefŭ, lucrate în Berlinŭ, representândŭ animale utile și stricătóre, gravurĭ colorate de diferite plante pentru mica și marea cultură, lucrate în Parisŭ; heliografii în plante atașate la diarŭ; photoglyptii (fotografii) lucrate inadinsŭ pentru „Gazeta Sătenului“ de renumita casă din Parisŭ „Lemercier“ înfățișândŭ ómeni meritoșĭ din țéră, precum d-nulŭ P. S Aurelianŭ etc. etc. etc. Acéstă revistă, unică în felulŭ ei în România, și cea mai artistică și bogată ilustrată din câte aparŭ în România. ese de 2 orĭ pe lună, formatŭ broșură. Abonamentulŭ e numai 10 lei pe anŭ. Deși acestŭ mo destŭ costŭ nu representă nicĭ valórea fotografielorŭ ce dă în acestŭ anŭ, der fiăcare abonatŭ odată cu trimeterea costului abonamentului póte cere unulŭ din cele 3 premii ce trimete și oferă gratuitŭ și care costă celŭ puținŭ 5 lei. Astfelŭ că: *Abonamentulŭ la „Gazeta Sătenului“ nu costă nimicŭ*. Invitămŭ pe cetitorii noștri a se abona la acéstă meritósă publicațiune scósă cu atâta îngrijire de fondatorulŭ ei d-lŭ C. C. Datculescu, séu, decă voescŭ a lua înainte cunoscință de acéstă revistă, a cere unŭ numĕrŭ de probă, ce se va trimite franco orĭ cui ilŭ va cere.

De lângă Iara de josŭ, ultima Iunie 1887.

Stimate D le Redactorŭ! In Nr. 128 alŭ „Gaz. Trans“ ațĭ publicatŭ unŭ raportŭ din comitatulŭ nostru relativŭ la alegerea de deputatŭ, în Turda. Aprobŭ tóte cele scrise în acelŭ raportŭ, însĕ pentru completarea lui aflu necesarŭ a mai da în publicitate câteva „bulendre“ séu cum le ḑice Domnulŭ X în raportulŭ sĕu „paserĭ de nópte“. Acesta însușĭ mărturisesce, că nu i-a cunoscutŭ pe toțĭ aceia, carĭ s'au făcutŭ unelte la „ridicarea furcilorŭ spre a sugruma națiunea nóstră română.“ Étă-i dér: 1. *Ioanŭ Samuilă* preotŭ gr. cat. 2. *Iosifŭ Todoreanu* preotŭ gr. or în Ocolișulŭ micŭ, 3. *Simionŭ Mihaly* învĕț. in Oticalatŭ, 4. *Vasiliu Popŭ* înv în Jara. 5. *Georgiu Hermanŭ* înv. în Hĕsmașŭ, 6. *Stefanŭ Arion* înv. în Agrișŭ, 7. *Ioanŭ Hidegŭ* înv. în Lita romană, 8. *Alexandru Bota* înv. în Șutu, 9. *Iosifŭ Munteanŭ* înv. în Secelŭ, 10. *Vasiliu Rușdea* înv. în Poceaga inferióră 11 *Iosifŭ Șolca* fostŭ înv. în Băișóra și alŭ 12-lea *V. Hagău* înv. în Muntele Băișórei. Étă încă doisprezece Ișcariotenĭ, carĭ trăiescŭ din pita și sodórea Românului.

Aflu necesarŭ a mai aminti și din cele petrecute la masa vêndării dela birtulŭ „Corona“: Preotulŭ *Vasiliu Forcășanu* din Heșdate — care altcum între preoții din jurulŭ nostru trecea de omŭ cu respectŭ, zelosŭ, și apĕrătorŭ causei nóstre naționale însĕ pentru alegerĭ de deputațĭ dietalĭ, póte va fi cugetatŭ sĕ facă și elŭ ce facŭ și alțĭ bulendroșĭ — a toastatŭ în limba maghiară, întru sănĕtatea deputatului „românŭ“ Popa Samuilă, bine înțelesŭ că după ce a linsŭ bînișorŭ blidele și a golitŭ mai multe pocale din bĕutura patriotică ungurescă, după care toastŭ au urmatŭ apoi „eljenurĭ“ îndelungate.

Asemenea preotulŭ *I. Hațegan* din Sălciva inferióră, inspiratŭ fiindŭ și elŭ peste mĕsură de zelulŭ patrioticŭ, s'a acățatŭ ca de funea clopotului, sĕ vorbéscă ceva pentru sănĕtatea deputatului românŭ, însĕ degenerândŭ la nisce bădărănii, amicii sĕi aflară de bunŭ lucru alŭ tîrî afară din sală.

Deputatulŭ Pupa Samuila „ca românŭ“ după cum l'au însinuatŭ corteșii sĕi, s'a cercatŭ norocululŭ sĕ toasteze românesce, ceea ce mare bucurie a causatŭ între Ișcariotenĭ. Adevĕrulŭ e că elŭ *nu scie nicĭ o bîtcă românesce*, ci proto-pretorele Szöts i-a compusŭ pe românesce câteva espresiunĭ pe unŭ petecŭ de bârtiă, și recitândŭ ca papagalulŭ, șĭ-a împlinitŭ datorința față de clienții sĕi.

Din cerculŭ Iarei mulțĭ alegĕtorĭ românĭ cedândŭ presiunei au luatŭ parte la alegerĭ, numai din comunele *Ocolișulŭ mare* și *Runcu* n'a luatŭ parte nicĭ unulŭ.

Unŭ pasivistŭ.

Sĕlagiu, 7 Iulie 1887.

Pe sub Meseșiu în părțile Rezului s'au începutŭ esamenele de veră în 17 Maiu a. c. în ajunulŭ alegerilorŭ de deputațĭ dietalĭ. La esamene a umblatŭ Inspectorulŭ școlelorŭ confesionalĭ, neobositulŭ și bravulŭ bărbatŭ Alimpiu Barboloviciu, Vicariulŭ Silvaniei, dimpreună cu comisiunea esmisă din partea despărțĕmêntului XI alŭ Associațiunei transilvane.

Ce sĕ vedĭ însĕ, cu vre-o douĕ ḑile înainte de începerea esamenelorŭ toțĭ învĕțătorii căpătară unŭ cerculară dela Vicarulŭ Silvaniei, cum că inspectorulŭ regescŭ de școle maghiarŭ Kerekes Iozsef din Zelau, l'a avisatŭ, ca sĕ-i spună cândŭ se vorŭ începe esamenele căcĭ densulŭ, dimpreună cu solgăbiréulŭ din cerculŭ Crasnei, va lua parte la tóte esamenele. Acéstă scire i-a cam pusŭ pe cugete pe învĕțătorĭ și mai alesŭ pe cei ce nu se sêmtŭ destulŭ de tarĭ în limbă.*) Insĕ ce a fostŭ causa nu potŭ sĕ sciu, séu póte ploile cele marĭ și drumurile vicinale rele, destulŭ că nu a luatŭ parte la esamene nicĭ inspectorulŭ nicĭ solgăbirĕulŭ, decâtŭ numai în douĕ comune, în Mărinŭ și Peceiu mai pe urmă.

Progresŭ a fostŭ bunŭ în tóte comunele și din tóte obiectele prescrise prin lege, după planulŭ de învĕțămêntŭ datŭ dela ordinariatulŭ de Gherla, toțĭ învĕțătorii aveau programa făcută și pusă pe mésă înaintea comisiei.

Der totușĭ *Cizeruilu, Pria, Cățelulŭ rom. și Bănișarulŭ* au escelatŭ. Acei învĕțătorĭ nu numai că suntŭ

*) Tristŭ lucru că autoritățile nóstre școlare au lăsatŭ sĕ ajungă terorismulŭ așa departe încâtŭ bieții învĕțătorĭ sĕ tremure când audŭ că s'apropiă de școlă câte o bidiganiă ungurescă. — Red.

FOILETONU.

(2)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

I.

Cununia cu Marea.

— Pe lacul Garda, în Lombardia? întrebà unulŭ din curioșĭ.

— Da.

— *Isola bella* este proprietatea puternicei familii Martinengo. Donna, ca sĕ fiă mai aprópe de bărbatulŭ sĕu, se retrăsese în insula acésta pe când era Brescia asediată. Trăia singură cu câteva slugĭ și cu fia-sa, care era numai de câteva lunĭ. Acolo a și lovit'o mórtea.

— Ce felŭ de mórte? întrebară unii apropiându șĭ capetele de alŭ celui care vorbea.

— Batista Martinengo afirmă că contesa a muritŭ de durerea ce i-a pricinuit'o scirea morții soțului sĕu.

— Va sĕ ḑică Batista locuia la unŭ locŭ cu tênĕra contesă?

— Ba nu, elŭ se bătea sub ḑidurile Bresciei cu rudă-sa și elŭ îșĭ luà singurŭ sarcina sĕ se ducă sĕ însciințeze pe vĕduvă.

— Cam ciudatŭ! — ḑise unulŭ din cei ce ascultau. — Dér copilița?

— A muritŭ și ea! rĕspunse ér naratorulŭ.

Grupulŭ curioșilorŭ primì vorbele acestea din urmà cu unŭ murmurŭ plinŭ de grózĕ și de compătimire.

— Paolo Martinengo n'avea altŭ moștenitorŭ decâtŭ pe vĕrulŭ sĕu Batista? ḑise în sfârșitŭ unulŭ dintre ascultătorĭ, care părea că'șĭ însușise dreptulŭ d'a representa opinia publică.

— Nu, n'avea altă rudă.

— Așa că murindŭ și nevasta și copila lui Paolo..

— Căpitanulŭ Batista, pe care l'ațĭ vĕḑutŭ trecênd adinéorĭ, este singurulŭ moștenitorŭ alŭ ramurei marĭ a Martinengilorŭ și, astfelŭ i s-a și datŭ lui averea lorŭ cea mare. Iacă trei morțĭ una după alta pentru carĭ frumosulŭ căpitanŭ n'are sĕ pórte multă vreme doliulŭ; nu vi se pare și vouĕ totŭ așa fraților?

Totă lumea pricepea rĕutatea ascunsă în vorbele acestea.

Lângă vorbitorŭ era o tênĕră, ale cărei forme puternice, frumsețe cam bărbătéscă, palsare perdută și ochii marĭ negri expresivĭ dovedeau o fată d'acele curagióse cum vin totdeuna din Iliria ca sĕ-șĭ câștige traiulŭ în Veneția.

Fata asta de mai multe orĭ înpunsese cu cotulŭ pe vorbitorŭ orĭ ilŭ trăsese de mânecă pentru ca sĕ-i dea sĕ pricépă sĕ fiă mai cumpĕtatŭ la vorbă. Deastădată însĕ ilŭ trase cum sĕ cade de brațŭ ḑicêndu-i:

— Tacĭ, Pietro, din pricina ta o sĕ ni se întêmple vre-o nenorocire.

Toțĭ câțĭ erau strînșĭ împrejurulŭ vorbitorului se gândeau totŭ ca Ilirianca, adecă că vorbitorulŭ vorbise pré multe; d'aceea chiar acelŭ care părea că jócă rolulŭ corului în tragediile grecescĭ se grăbì sĕ traducă gândulŭ generalŭ rĕspunḑêndŭ nesocotitului Pietro:

— Décă limbile cele potŭ bîrfi despre mórtea neprevĕḑută a nevestei și a fiicei lui Martinengo, nu i mai puținŭ adevĕratŭ că șefulŭ familiei a fostŭ ucisŭ în fața vrășmașului d'unŭ glonțŭ trasŭ după ḑidurile Bresciei

— Cine scie décă glonțulŭ a pornitŭ întradevĕrŭ de unde ḑicĭ, orĭ decă n'a fost lovitŭ pe la spate? — Ḑise încăpățînatulŭ Pietro.

— Paolo Martinengo a muritŭ d'o plóie de glónțe care l'a isbitŭ dreptŭ în pieptŭ! — ḑise unŭ glasŭ puternicŭ. — Elŭ a căḑutŭ ca unŭ vitezŭ lângă mine sub ḑidurile Bresciei. Asta țĭ-o spunŭ eu și trebue sĕ mĕ credĭ.

Toți, uimițĭ, se intórseseră și putuseră vedea figura marțială a unui soldatŭ încă pre tênĕrŭ, unŭ sergentŭ, care, apucândŭ pe vorbitorŭ de umĕrŭ ilŭ învîrtì în locŭ așa că'lŭ întorse cu fața spre mare.

— Escelență! ḑise ticălosulŭ.

Soldatulŭ întinse mâna, și arătândŭ departe drumulŭ de apă rĕmasŭ liberŭ intre semnele drumului practicabilŭ, care ducea până la Adriatica printre lagunele primejdióse:

— Scii tu ce este asta? ilŭ întrebà.

— Da escelență ... — ḑise vorbitorulŭ vênĕtŭ de frică. — Nu'i nimenĭ în Veneția care sĕ nu scie din auḑite ce este canalulŭ Orfano.

— Ei, bine altădată sĕ facĭ bine sĕ țĭ pui frêu limbei, décă nu vréi sĕ te asvîrlŭ în apă! ḑise soldatul.

Canalulŭ Orfano se bucura d'unŭ renume destulŭ de fiorosŭ p in poporulŭ de josŭ alŭ Veneției pentru ca amenințarea soldatului sĕ umple de groză numai decâtŭ pe toțĭ. Din fericirea lorŭ tocmai în clipa acésta se deschiseseră porțile de aramă ale bisericei Sf. Marcu. Cortegiulŭ se pregătea sĕ ésă. Toțĭ se uitară numai în-

cualificaţĭ şi pricepŭ chemarea dér o şi implinescŭ cu acurateţă şi suntŭ demnĭ de chemarea lorŭ, decĭ potŭ fi făloşĭ avêndŭ cunoscinţa linişitĭ.

Deşi contrarii şi teroriştii ḑilei vĕ punŭ totŭ felulŭ de pedecĭ pentru că nu le vorbiţĭ limba lorŭ maghiară după placulŭ lorŭ ḑicêndu-vĕ că nu sunteţĭ patrioţĭ bunĭ mergeţĭ inainte, nu vĕ perdeţĭ curagiulŭ. împliniţi vĕ chemarea totŭ ca până acum, esemplu celorŭ din giurŭ.

Sĕ vorbimŭ acum şi de comuna Marinŭ şi Peceiu, unde a fostŭ »Maria Sa« inspectorulŭ şi solgăbirĕulŭ; in Marinŭ esamenulŭ a fostŭ îndestulitorŭ. De aicĭ venirâ in Peceiu, şi veḑĭ vulpea işĭ scie afla prada sa. Domnulŭ invĕţătorŭ Flore Epure incepŭ a esamena mai intâiu din religiă. Acésta a mersŭ românesce. După aceea incepu din celelalte obiecte înse totŭ unguresce, şcolarii mai toţĭ vorbeau unguresce, nicĭ că auḑiai pe invĕţătorŭ esprimându-se românesce, elevii declamau, cântau, analisau, tóte unguresce. Invĕţătorulŭ Flore Epure a făcutŭ mare progresŭ din limba maghiară, şcolarii au fostŭ mulţĭ premiaţĭ, parte cu 1 fl. parte cu 50 cr. din partea solgăbirĕului, şi docentele a fostŭ premiatŭ c'unŭ sacŭ de laude că e „patriotŭ bunŭ". Tóte au mersŭ forte bine pe unguresce, esamenulŭ a avutŭ unŭ caracterŭ unguresc, aşa că solgăbirĕulŭ de bucuriă *nu şi-a ţîpatŭ (luatŭ josŭ) nicĭ pălăria, ba nicĭ chiar ciubuculŭ din gură sub durata esamenului*, ci scotea fumŭ ca pe unŭ hornoi de mai că nu se vedeau unii pe alţii chiar şi sub durata rugăciunilorŭ. Poftimŭ cultură ungurescă! Ore pentru ce nu a intervenitŭ inspectorulŭ regescŭ, décă de cei confesionalĭ nu s'a genatŭ? In fine se depărtară cu toţii mergêndŭ dispunĕtorii prea indestuliţĭ ḑicêndŭ că aşa progresŭ sĕ facă toţĭ docenţii din giurŭ.

După câteva ḑile dreptŭ rĕsplată ilŭ aleseră pe domnulŭ invĕţătorŭ Flore Epure corteşiu pe partea candidatului guvernamentalŭ Georgiu Lörinczi, ii deteră parmi-se 25 fl. v. a. şi merse sĕrmanulŭ vai de elŭ din satŭ în satŭ pe la notarĭ, docinţĭ, juḑĭ comunalĭ, şi pe la preoţĭ unde a îndrăsnitŭ rugându i sĕ stea pe partea lui Lörinczi, purtândŭ epistole cu banĭ de ai lui Iuda, numai ca sĕ şi pótă căpĕta comoţĭ.

Etă deră o pasĕre de nopte, insĕ astutulŭ se sciu scóte, şi face ca lumea sĕ-lŭ judece de Românŭ bunŭ. Ce făcu? Când trebui sĕ mergă la alegere, merse la inspectorulŭ reg. şcolarŭ din Zelau, ii spuse sĕ-lŭ elibereze dela mergerea la votisare căcĭ de va merge atuncĭ popii de Românŭ ilŭ vorŭ ucide cu petrii. Inspectorulŭ ilŭ eliberă. numai sĕ facă ca sĕ mergă toţĭ alegĕtorii din Peceiu Şi domnulŭ corespondentŭ sub anonimulŭ »Amărîtulŭ« în No. 133 alŭ „Gazetei Transilvaniei" data de sub Rezu cerculŭ alegĕtorŭ alŭ Zelaului, pe unŭ învĕţătorŭ ca şi Flore Epure ilŭ lasă sĕ rĕmână intre invĕţătorii de trebă.*)

Rezanulŭ.

Scirĭ militare.

Austro-Ungaria. Cu introducerea puscei cu repetiţiă în armată, se va scóte din regulamentulŭ de esercíţiu apucătura puşcei numită „Presentarea". Causa e că cu noua puscă nu se póte esecuta acéstă apucătură din pricina magasinului de cartuşe. Decĭ salutarea şi darea onorurilorŭ se va face deopotrivă generalului ca şi căprarului prin simpla lăsare în josŭ a manei de pe cureua puscei.

*) Negreşitŭ că corespondentului din No. 133 alŭ foiei nostre nu i-a fostŭ cunoscutŭ casulŭ cu jupânulŭ Epure. Red.

Raportŭ poliţienescŭ.

Lunĭ cu ocasiunea sĕrbătórei lui Honterus la Fântâna Popii, doi cai înhămaţĭ la unŭ carŭ ţĕrănescŭ se speriară şi apucară fuga peste loculŭ liberŭ în direcţiune dréptă spre publiculŭ adunatŭ grămadă. Nu s'a intemplatŭ însĕ nicĭ o nenorocire deórece calfa de cismarŭ şi cornistulŭ pompierŭ Stefan Makai se repedì şi sări pe dindĕrĕtŭ in carŭ, apucà frênele şi oprì caii. Curagiosulŭ Makai fù aplaudatŭ de intregŭ publiculŭ.

Alaltaerĭ diminéţa Bengo Maria, fostă în serviciu la mediculŭ veterinarŭ contumaciarŭ Koloman de Balas a fostŭ dusă în spitalulŭ de aci in stare inconsciă. Ea beuse fosforŭ cu intenţiune de a se sinucide şi muri încă în cursulŭ ḑilei de erĭ.

Alaltăerĭ sera, feciorulŭ Franz Kramer in vêrstă de 17 anĭ aflătorŭ în serviciulŭ vicecomptabilului orăşenescŭ Victorŭ Boyer fù găsitŭ la cantonulŭ alŭ doilea lângă calea ferată în stare de grea rănire. In urma cercetărilorŭ făcute s'a lămuritŭ, că tênĕrulŭ feciorŭ probabilŭ a beutŭ cu intenţiune de a se sinucide o mare cantitate de fosforŭ şi apoi a mai luatŭ şi hotărîrea d'a se arunca pe şine pentru a fi ruptŭ de trenulŭ de séra. Nenorocitulŭ însĕ fù aruncatŭ la o parte de locomotivă, sdrobindu-i bărbia şi rănindu-i capulŭ în mai multe locurĭ. E îndoială că va scăpa cu viéţă.

Alaltăerĭ dimineţă au fostŭ prinse două chelnĕriţe care porniseră după aventurĭ şi fiindŭ aflate bolnave fură duse in spitalŭ.

Conformŭ unui nou statutŭ, chelnĕriţele vorŭ fi supuse unui continuu controlŭ de poliţie sanitară.

Mulţămită publică.

Făgăraşŭ, Iunie 1887.

Subscrişii vĕḑêndŭ că la biserica nóstră este învechită icóna, care representeză „Imormentarea Domnului", în înţelegere cu presidiulŭ nostru nĭ amŭ adresatŭ cătră credincioşii noştri onoraţiorĭ, cu rugarea sĕ binevoiască a conferi, ca sĕ putemŭ procura altă icoană nouă.

Resultatulŭ adresei nostre a fostŭ favoritorŭ, că din ofertele incassate amŭ procuratŭ atâtŭ tabloul intenţionatŭ zugrăvitŭ pe pânză in oleu-fresco câtŭ şi stelagiulŭ recerutŭ.

Dreptŭ aceea credemŭ a nu vătĕma modestia nimĕnui, când ne permitemŭ a da publicităţii numele acelorŭ P. T. Domne şi Domnĭ, carĭ nĭ-au datŭ sucursulŭ speratŭ, despre ce nu ne amŭ îndoitŭ, fiindu-ne cunoscută marinimositatea Domnielorŭ lorŭ, de câte orĭ a fostŭ vorba de biserică şi de scolă.

Au contribuitŭ spre acestŭ scopŭ:

P. T. Zinca Romanŭ 3 fl., Luisa de Gramoiu 2 fl., Luisa Făgărăşanu 2 fl., Elisa P. Popŭ 2 fl., Carolina Cosgarea 2 fl., Maria Florea 1 fl., Zorica Radocea 1 fl., Ecaterina Negrea 3 fl., Lucreţia Micu 3 fl., Iuliana Maieru 3 fl., Catarina Cintea 1 fl., Maria Raţŭ 1 fl., Sanfira Micu 1 fl. Rosa Cintariu 1 fl., Elena P. Cintariu 1 fl., Rosalia G. G. Popŭ 1 fl., Maria G. Popŭ 1 fl., Maria Brânḑa 1 fl. 20 cr., Emilia Ganea 1 fl., Ana Chişereanu 1 fl., Maria Nic. Popŭ 50 cr., Sofia Ciora 50 cr., Maria Fogarasi 20 cr., Elena L. Manişorŭ 2 fl. — Ioanŭ Popŭ jun. 1 fl., Iacobŭ Popeneciu 1 fl., Georgiu Ar. Popŭ 1 fl., Ioanŭ Zacharie 40 cr. Ioanŭ Popŭ de Breaza 1 fl. Ioanŭ Popŭ 1 fl. Ioanŭ Cepeşŭ 1 fl., Dr. Nicolau Motocŭ. 1 fl., Ioanŭ Ghimbeşianu 4 fl., Alesandru Micu 5 fl.

Totodată ne ţinemŭ de strînsă datorinţă prin acesta a le esprime cordiala mulţămită publică P. T. Dómne şi Domnĭ, pentru aceste sacrificii aduse spre înfrumseţarea bisericei nóstre române de aici.

Ioanŭ Gimbeşianu, I epitropŭ alŭ bis. gr. cat. *Luca Manişiorŭ*, II epitropŭ alŭ bis. gr. cat.

Ultime scirĭ.

Sofia, 12 Iulie. — In timpulŭ din urmă se grămădescŭ éraşĭ petiţii din partea foştilorŭ oficerĭ austro ungarĭ cerêndŭ sĕ fiă primiţĭ în oştirea bulgară. Tóte aceste petiţii primescŭ unŭ rĕspunsŭ negativŭ, căcĭ guvernulŭ bulgarŭ nu vrea sĕ priméscă oficerĭ străinĭ. Acum esistă în oştirea bulgară numai unŭ singurŭ oficerŭ germanŭ; numai acesta a fostŭ primitŭ când cu încorporarea trupelorŭ rumeliote.

Franzensbad, 12 Iulie. — Comitele Petre Şuwalow a sositŭ aicĭ. Aḑĭ a venitŭ unŭ curierŭ secretŭ din Petersburg. Şuwalow a fostŭ chematŭ în grabă la Ţaru. Şuwalow ḑice că Rusia nu va recunósce pe prinţulŭ de Coburg. (Aicĭ nu e vorba de ambasadorulŭ din Berlinŭ, Paulŭ Şuwalow. Comitele Petre Şuwalow a fostŭ ambasadorŭ în Berlinŭ în timpulŭ congresului la care a luatŭ parte cu prinţulŭ Gorceakov. Elŭ a fostŭ respinsŭ din favórea Ţarului de cătră panslaviştĭ. N. R.)

Peşta, 13 Iulie. — La Racz-Almason, satŭ situatŭ la 4 ore de Pesta, s'a constatatŭ unŭ casŭ de coleră.

Berlinŭ, 13 Iulie. — Se atribue sosirei grabnice a principelui de Bismarck cestiunea alegerei principelui Ferdinand.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 14 Iulie. — Prinţulŭ Ferdinand de Coburg primesce aḑĭ deputaţiunea bulgară. Cei de prin prejurulŭ prinţului ţinŭ ca sigurŭ, că prinţulŭ va pleca câtŭ mai curêndŭ în Bulgaria.

SOFIA, 14 Iulie. — E probabilŭ, că starea de asediu se va ridica în curêndŭ.

PARIS, 14 Iulie. — Preşedintele camerei Floquet a declaratŭ că păstréză oficiulŭ mai departe. — Proiectele militare au fostŭ primite. — Ucigaşulŭ Pranzini a fostŭ condamnatŭ la mórte.

DIVERSE.

Logodnă. — D-şóra *Valeria Pavelia* şi d-lŭ *Ioanŭ Tanco* profesorŭ, fidanţaţĭ. Năsĕudŭ 22 Iuniu 1887 — Adresămŭ cele mai călduróse felicitărĭ tinerilorŭ fidanţaţĭ.

Ploiă de sânge. — „Elisavetgradski Vjestnik» raportéză, că în Dobrovelitzkovki, guvernămêntulŭ Cherson, a căḑutŭ deodată în ḑilele acestea pe la 3 óre după ameḑĭ, fiindŭ cerulŭ seninŭ şi aerulŭ curatŭ, cu sgomotŭ ca cum ar cădé grindină, o ploiă colorată roşu ca sângele. Acestŭ rarŭ fenomenŭ naturalŭ a duratŭ 8 până in 10 secunde.

Necrologu. — **Maria Radu Pascu** a încetatŭ din viéţă în 30 Iunie v. (12 Iulie n.) 1887 la 4 óre după prândŭ în etate de 70 anĭ. Despre acéstă durerósă şi ireparabilă perdere se încunosciinţéză tóte rudele, amicii şi cunoscuţii reposatei. Ceremonia funebră s'a sĕvêrşitŭ Joi în 2 (14) Iulie 1887 la 5 óre p. m. Conductulŭ a pornitŭ din casele proprii, têrgulŭ Straelorŭ Nr. 186, spre cimiterulŭ din gróverŭ. *Braşovŭ*, în 1 (13) Iuliea 1887. Radu Pascu, soţŭ. Stefanŭ, Maria, Constantinŭ, Dumitru, Radu fii. Paraschiva Eliad, Mina Alexandrescu, Ana Orghidanŭ surorĭ. Christea Orghidanŭ cumnatŭ. Diamandi I. Manole, ginere. Emilia St. Pascu, Eugenia D. Pascu, nurorĭ.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

---

tr'acolo şi soldatulŭ putŭ adăoga la urechia lui Pietro aşa ca sĕ fie auḑitŭ numai de elŭ şi de Iliriana, care rĕmăsese lângă dênsulŭ:

— Sĕ mulţămescĭ nevestei tale Jiovana, limbă blăstămată. Décă n'aşĭ ţine la dênsa ca rudeniă, nu te-ai mai fi întorsŭ de séră în căsuţa ta după lagune, unde te aştéptă bĕtrânulŭ Salvatorŭ, tatălŭ tĕu.

— Vai! elŭ nu lŭ aştéptă! ḑise Iliriana, ştergêndu-şĭ ochii.

Pietro scrîşnea din dinţĭ de ciudă şi póte şi de grózá, pe când Giovana stringea pe furişŭ mâna soldatului ḑicêndu-i:

— Iţĭ mulţămescŭ, Bartolomeo, iţĭ mulţămescŭ, vere.

La munte totă lumea se rudea în Iliria.

— Sĕ iai semă de omulŭ ĕsta, Giovana, fiindŭ că are veninŭ in vine în locŭ de sânge! — ḑise sergentulŭ.

Iliriana se făcu că n'aude şi s'apropie de bărbatulŭ sĕu, decâtŭ care era mai inaltă cu capulŭ:

— Tu n'ai altă trébă decâtŭ sĕ ducĭ grija familiei Martinengo, pe câtă vreme scii că tatălŭ tĕu s'a făcutŭ nevĕḑutŭ de erĭ şi că eu ilŭ cautŭ mereu? — ii ḑise ea.

Cortegiulŭ în vremea acésta inainta, dogele Francesco Foscari inainte, îmbrăcatŭ totŭ in roşu şi purtândŭ pe capŭ bonetulŭ ducalŭ, semnŭ alŭ demnităţii sale. O aclamaţiă lungă isbucnì, nu fiindŭ că Foscari era popularŭ în Veneţia. elŭ nu era de familiă destulŭ de veche, şi printre cei 20.000 de cerşitorĭ, pescarĭ şi omenĭ săracĭ carĭ erau acolo nu era nicĭ unulŭ măcarŭ care sĕ nu fiă mai pretenţiosŭ decâtŭ patricianulŭ celŭ mai mândru. Aclamaţia era numai una din miile de ciudăţenii ale poporului veneţianŭ. Va sĕ ḑică nu pe dogele Foscari ilŭ aplauda mulţimea acum, ci spectacolulŭ pe care-lŭ aştepta cu nerăbdare de multă vreme şi care acum era sĕ înceapă.

In ḑiua cununiei lui cu Marea, ca şi in ḑiua când fusese înălţatŭ la demnitatea de doge, primulŭ magistratŭ alŭ Serenisimei Republice era purtatŭ pe unŭ felŭ de patŭ mare, avêndŭ înainte'i unŭ scaunŭ cu 3 piciore pe care era pusŭ unŭ vasŭ mare de bronzŭ florentinŭ plinŭ cu banĭ de argintŭ şi printre carĭ sĕ găseau şi câteva monede de aurŭ. Dogele băga mereu mâna dréptă în acelŭ vasŭ şi o scotea plină cu monedă pe care o arunca poporului peste capetele soldaţilorŭ. Dărniera acésta căşuna mai adeseorĭ lupte caraghióse, câte odată bătăi sĕlbatice şi tinerimea nobilă a Veneţiei privea cu plăcere la ele din ferestrile casinelorŭ.

Dogele era tristŭ. Mai de multe orĭ se uită galeşŭ înapoi. Veḑu că nicĭ unŭ copilŭ d'ai sĕi nu era acolo ca altădata, în loculŭ reservatŭ lorŭ pe patŭ alăturĭ cu părintele lorŭ. Din patru copii, câţĭ avusese Francesco trei muriseră ca nisce vitejĭ luptându se pentru Republică, celŭ din urmă şi mai iubitŭ, Iacobŭ, fusese exilatŭ de Senatŭ pentru nisce vorbe mai multŭ nesocotite decâtŭ vinovate

Inapoia dogeluĭ la câţĭva paşĭ veneau cei 60 de senatorĭ. printre carĭ poporulŭ cunoştea pe urmaşii familielorŭ marĭ carĭ erau mândria şi bucuria acelui bietŭ poporŭ de iloţĭ. Astfelŭ unulŭ spunea celuilaltŭ pe rêndŭ cele douĕ-spreḑece familii electorale, pe carĭ le compara cu cei 12 apostolĭ. Familiile acestea se coborau din cei 12 tribunĭ carĭ aleseră pe ântêiulŭ doge alŭ Republicei Veneţiei in anulŭ 697. Aceste 13 familii erau: Badoer, Contarini, Morosini, Tiepolo, Michiel, Sanudo, Polano, Gradenigo, Memo, Falier, Dandolo şi Barozzi.

In urma *Senatului (Pregadi)*, în mânile căruia sta adevĕrata putere a Veneţiei, se vedea venindŭ sfatulŭ celorŭ Ḑece, in care se recruta fiorosulŭ tribunalŭ cunoscutŭ sub numele de Sfatulŭ celorŭ Trei, séu mai bine Inchisitorii de Statŭ, depositarĭ neadormiţĭ şi temuţĭ ai Statului de Ḑece. Veneau pe urmă colegiulŭ, *Pieno Colegio*, cu cei 6 sfetnicĭ ai sĕi pe carĭ ii presida Dogele, apoi *Capi di quaranta*, pe urmă cei 5 înţelepţĭ de pe uscatŭ, *Gli Ordini*, preşedintele de sĕptĕmână, *Savio di Settimano*, etc.

Nu trecu multŭ şi cortegiulŭ se strînse pe bordulŭ Bucentaurului, ale cărui flancurĭ acoperite cu aurŭ făceau sĕ sclipéscă la sóre cununile, arabescurile, sirenele şi animalele fantastice cu care arta veneţiană ii împodobise partea din josŭ.

Bucentaurulŭ era, după cum am spusŭ, o corabiă ciudată, cu forme uriaşe şi servea nu mai la ceremonia acésta.

Bucentaurulŭ dórme de mai bine d'unŭ seculŭ somnulŭ lui din urmă în arsenalulŭ Veneţiei.

După Bucentaurŭ urmau mii de gondole cărora legile Republicei le impuneau deja acea uniformitate posomorită, care s'a păstratŭ chiar după căderea guvernului veneţianŭ şi care uimesce pe streinulŭ ce pĕtrunde pentru intêia óră în Veneţia. In mijloculŭ acestei flotile de luntri, cu desĕvêrşire negre fără celŭ mai micŭ ornamentŭ, bogatulŭ şi colosalulŭ Bucentaur sĕmĕna cu unŭ genu monstruosŭ înconjuratŭ d'unŭ norŭ de gnomĭ şi stygĭ.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 12 Iuliu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 25
Rentă de hârtiă 5%	87.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151 19
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127. –
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	115 75
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 90
Bonurĭ croato-slavone	104 —
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	122 75
Renta de hârtiă austriacă	81 55
Renta de arg. austr.	83.—
Renta de aurŭ austr.	112 25
Losurile din 1860	137.25
Acţiunile băncei austro-ungare	889 —
Act. băncei de creditŭ ung.	284.75
Act. băncei de creditŭ austr.	281.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 95
Napoleon-d'orĭ	10.03
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 20
Londra 10 Livres sterlinge	126.60

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 13 Iuliu st. n. 1887

Bancnote romănescĭ	Cump.	8 62	Vênd.	8.64
Argint romănesc	»	8.55	»	8 60
Napoleon-d'orĭ	»	9 97	»	10.02
Lire turcescĭ	»	11.30	»	11.34
Imperialĭ	»	10.30	»	10.34
Galbenĭ	»	5 89	»	5.93
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	100.—	»	102 -
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	113.—	»	114.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ		

3505/1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Dragoiu I. Iuon végrehajtatónak Dobra Neculoiu terj. Iuon Dragoiu sz. Braghesiu végrehajtást szenvedő elleni 90 frt. tőkekövetelés és összes jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék zernesti kir. járásbiróság területén lévő Almásmezői határán fekvő az almásmezői 251 sz. tjkvben $398/_1$. $398/_2$. 3842. 3843. 3844. 3847. 3848. hrszámak alatt foglalt fekvőkre az árverest 331 frt. ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi Iulius hó 21-ik napján d. e. 9 órakor Almásmezői község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtató vagy kepviselője kivételével készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 188. évi November 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1887. évi Aprilis hó 16-ik napján a kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Deési, elnok. **Jakab Alajos,** jegyzo.

3504/1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Turku Iuon végrehajtatonak Craciul Iuon és neje végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. tőkekövetelés és összes járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék zernesti kir. járásbiroság területén lévő zernesti határán fekvő a zernesti 1017 szám tjkvben 1002. 1003. 1850. $2336/_1$. $3969/_1$. 6008. 6246. $11412/_1$. hrsz. fekvőkre 422 frtban, az 1002 hrsz. Siclariu Vladu lakás és haszan elvezeti jogának fentartásával; az 1024 sztjkvben $3434/_1$. 5037. 5340. 8368 hrsz. a foglalt fekvőkre 25 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi Iulius hó 20-ik napján d. e. 9 órakor Zernesti község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtató vagy képviselője kivitelével készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi November hó 1-én 3333 szám allatt kelt igazságügyministeri rendelt 8 § ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a biróságnal előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1887 évi Aprilis hó 16-ik napján a kir. törvényszék mint tkkvi hatóságnál.

Deési, elnök. **Jakab Alajos,** jegyző,

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela I Iuniu st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	4.30	—	7.30
Predealŭ (	—		—	1.14
Predealŭ (	—	9.12	—	—
Timişŭ	—	9.35	—	1.45
Braşovŭ (		10.12	—	—
Braşovŭ (	7 20		4 01	2.32
Feldióra	7 57	—	4.47	—
Apatia	8 24	—	5 28	—
Augustinŭ	8 47	—	5 59	—
Homorodŭ	9 29	—	6 49	—
Haşfaleu	9 37	—	8 35	—
Sighişóra (	10 53	—	9 02	—
Sighişóra (	11.00	—	9.12	—
Elisabetopole	11 34	—	9 56	—
Mediaşŭ	12.03	—	10 37	—
Copsa mică	12.26	—	10 59 / 11.16	—
Micăsasa	12.42	—	11.37	—
Blaşiu	1.11	—	12.16	—
Crăciunelŭ	1 23	—	12,33	—
Teiuşŭ	2.06	—	1.51	—
Aiudŭ	2.27	—	2 18	—
Vinţulŭ de susŭ	2 49	—	2 48	—
Uióra	2 56	—	2 56	—
Cucerdea	3.12	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.46	—	4 51	—
Apahida	5.01	—	5 28	Trenŭ de persone
	5.21	—	5 56	
Cluşia	—	6 01	—	6 37
Nedeşdu	—	6.19	—	6.58
Ghirbĕu	—	—	—	7.14
Aghirişŭ	—	—	—	7.29
Stana	—	—	—	7 56
Huiedinŭ	—	7.12	—	8 18
Ciucia	—	7.41	—	8 58
Bucia	—	—	—	9.15
Bratca	—	—	—	9 34
Vadŭ	—	8.20	—	9 53
Mezŏ-Telegd	—	8.46	—	10 28
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	10 47
Veneţia-Orăḑii	—	—	Trenŭ de persone	10 57
	—	9.11		11.07
Oradia-mare	—	9.16	10.50	11.19
P. Ladány	—	10.37	1.33	1.16
Szolnok	—	12.20	4.24	3.29
Buda-pesta	—	2.15	10.05	6.33
Viena (	—	—	2.15	—
Viena (	—	8.00	—	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	7.40	6 18	—
Szolnok	11 05	4.05	10.42	9.38	—
P. Ladány	2 02	5.47	2.02	12 02	—
Oradea mare	4.12	7.11	4.78	2.01	—
Venţia-Orăḑii	—	—	—	2 (8	
Fudi-Oşorheiu	—	—	—	2 19	—
Teleagŭ	—	7.33	—	2.41	—
Vadŭ	—	8.04	—	3.24	—
Bratca	—	—	—	3.47	—
Bucia	—	—	—	4.07	—
Ciucia	—	8.58	—	4.33	—
Huiedin	—	9.28	—	5.15	—
Stana	—	—	—	5.33	—
Aghiriş	—	—	—	5.53	—
Gl ârbĕu	—	—	—	6.05	—
Nedişu	—	—	—	6.20	—
Cluşiu (	—	10.31	—	6.38	—
Cluşiu (	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriş	12 33	—	—	—	9.16
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
Cucerdea (	1 11	—	—	—	10.—
Uióra	1 18	—	—	—	10.09
Vinţulŭ de susŭ	1.05	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1 46	—	—	—	10.48
Teiuşŭ	2 25	—	—	—	11.55
Crăciunelŭ	2 50	—	—	—	12.34
Blaşŭ	3.03	—	—	—	12.52
Micăsasa	3.35	—	—	—	1.34
Copşa mică	4.01	—	—	—	2.13
Mediaşŭ	4 20	—	—	—	2.46
Elisabetopole	4.57	—	—	—	3.31
Sigişóra	5 42	—	—	—	4.32
Haşfaleu	6.01	—	—	—	5.02
Homorod	7.27	—	—	—	6.53
Augustinŭ	8.08	—	—	—	7.43
Apatia	8.36	—	—	—	8 23
Feldióra	9 06	—	—	—	9 02
Braşovŭ (	9.46	5.37	—	—	9.52
Braşovŭ (	—	—	1.55	—	—
Timişŭ	—	6.20	2.53	—	—
Predealŭ (	—	6.47	—	—	—
Predealŭ (	—	11.30	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.24	—	3.00
Alba-Iulia	11.59	—	3 59
Vinţulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Şibotŭ	1.01	—	4.51
Orăştia	1 32	—	5.18
Simeria (Piski)	2 32	—	6 15
Deva	2 52	—	6.35
Branicica	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4 08	—	7.40
Zam	4 25	—	8.11
Soborşin	5 30	—	8.46
Bĕrzova	6.27	—	9.33
Conopŭ	6.47	—	9 53
Radna-Lipova	7.28	—	10 27
Paulişŭ	7.43	—	10.42
Gyorok	7.59	—	10.58
Glogovaţŭ	8.28	—	11 25
Aradŭ	8 42	9.17	12.31
Szolnok (	—	2 32	4.59
Szolnok (	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
Szolnok (	11.35	5.45	—
Aradŭ	4.30	6.—	—
Glogovaţŭ	4 43	6.13	—
Gyorok	5 07	6.38	—
Paulişŭ	5.19	6.51	—
Radna-Lipova	5 41	7.10	—
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bĕrzova	6.28	7.55	—
Soborşin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9. 8	—
Branicica	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10 42	—
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăştia	11.11	11.37	—
Şibotŭ	11.43	12.—	—
Vinţulŭ de josŭ	12 18	12.29	—
Alba-Iulia	12 36	12.46	—
Teiuşŭ	1 29	1.41	—

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6 44	—	6.58
Vinga	7.18	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	—	—	2.4[illegible]
Streiu	—	—	3.25
Haţegŭ	—	—	4 16
Pui	—	—	5.11
Crivadia	—	—	5.58
Baniţa	—	—	6 47
Petroşenĭ	—	—	7.12

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8 17

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroşenĭ	—	—	6.10
Baniţa	—	—	6.53
Crivadia	—	—	7 37
Pui	—	—	8.20
Haţegŭ	—	—	9.01
Streiu	—	—	9.52
Simeria	—	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ